

Posebna napaka pri naši mladosti je sedaj tudi ta, da prezgodaj začne piti ali kaditi tobak. Da tobak mladim ljudem zelo škoduje, se jim pozná že na obrazu. Pred 300 leti se naši ljudje niso poznali tobaka; sedaj pa se ž njim baha že fantalin, kteremu bi se bolje podal kos kruha v roki, kakor pa smodka v ustih.

Uganjka zastavici v zadnjem listu „Uč. Tovarša“ :

Roza jelodvorska — jutranja zora.

Dopisi in novice.

Iz Štajerskega. V nemškem Gradcu na Štajerskem je družba miloserčnih gospá, ki pomagajo ljudem, kteri bi imeli na kant priti; ta verla družba je že rešila 22. ubogih družin; denarjev je izdala do sedaj 236 gl. 14 kr. Nedavno bi tudi mogla prodana biti hiša nekemu postarnemu učitelju. Kdor vé, kako učitelj mora stiskati, da si kupi hišico, in koliko po navadi učitelji na stare dni dobivajo, — lahko pozná njegovo tugo, ko ima zgubiti koticék na stare dni. Hiša je bila že v tretje na prodaj; miloserčna družba to zvé, in reši učitelju hišo in dom.

Iz Žalzne. Vem, da mi nihče ne bo očital, če tudi jaz enkrat spregovorim o tukajšnji šoli, která je bila vstanovljena to šolsko leto.

Z veliko radostjo povem, da prav marljivo hodijo v šolo ukaželjni otročiči, in se prav radi učé. Hodi jih v vsakdanje šole 156, gotovo lepo število za našo lokalijo, za kar smo pa hvaležni našemu blagemu prečastit. župniku M. V., kteremu je izreja domače mladosti res zelo pri srcu. Po več krajih se pritožujejo, da jim sv. Juri šolo sprazni, ali, hvala Bogu! pri nas ne čutimo tega, ker pri nas bodo otroci prvo sv. spoved in sveto obhajilo še le konec šolskega leta opravili, in bodo tedaj radi celo leto v šolo hodili. Tudi ti povem, ljubi „Tovarš“, da smo dobili prav pripraven prostor blizo šole za šolski vert, kterega so nam tudi preskerbeli prečastit. gosp. župnik. Nasadili smo vanj že preteklo pomlad čez 200 drevesic in divjakov, in cepili smo jih že čez 80; in res naš trud ni bil zastonj, ker smo že letos z velikim veseljem šolske otročiče opazovali, kako marljivo že domá po vertih divjake sadé in jih zlahtné. Z Bogom.

J. Žalinski.

Iz Predoselj. Tičeje pismo do našega „Tovarša“ mnogim zelo dopada. Namenil sem se o sedanjem veselem pomladnem času nekaj povedati o tici senici. Senic je več verst; naj večja je pri nas vélika senica ali jesenica. Nekaj manji so meniščiki ali plava senica, in tudi senica mlakarica; naj manjša od teh je pa gojzдна senica ali pogojzдна. Vse te senice potrebujejo drevesne dupljine za valjenje in spanje; dolgorepka pa si nareja svojo umetno gnjezdo prosto na drevesih in germih. Senice živé več ali manj celo leto v naših krajih; se združijo v jeseni in po zimi v trope, ter iščejo hrane povsod,